

je sklenil, da jih izplača v polni izmeri, istrski in kranjski pa da le 50- odstotnemu državnemu prispevku samo 25- odstotkov. Letošnji enkratni nabavni prispevek najbrže odpade, ker se z njim ni strinjal zastopnik finančnega ministrstva, dasi je bil in predlog v finančnem odseku in v državnih zbornici sprejet soglasno. Kaj naj rečemo k tem hazardnim igram?

Nekatere življenske potrebe so se podražile med vojno do neznanske višine, kranjsko in istrsko učiteljstvo pa naj živi ob prejemkih iz za predvojnih dni. Vlada je imela dovolj moči na razpolago, zato je nerazumljivo, zakaj ni takoj v začetku že diktirala primerne cene velikim tovarnam, industrijam in trgovcem. Tako bi zaprla draginji vsa pota. Ne čudimo se, če želi obrtnik draginji primerno višje plačilo za svoje delo, ali kmetovalec višjo ceno za živila, saj morata živeti. In kako pa naj živi ob tej rastoči draginji oni državljani, ki je navezan zgolj na male mesečne dohodke in nima ničesar v zameno! Dokler ne ustavi država brezsrčno početje navijalcev cen, toliko časa je primorana, da zvišuje prejemke vsem stalnim nastavljenjem, ki delajo za njo, v oni višini, za kolikor narašča cena vsem življenjskim potrebščinam.

Učiteljstvo nima v najhujšem času, kar ga pozna svetovna zgodovina, pravega gospodarja. Dežela ga ne pripozna za svojega in država tudi ne; kadar ga pa rabita, tedaj sta mu oba skrbna in vzorna gospodarja. Učiteljstvo ima v vojnem času v šoli in zunaj nje mnogo napornejše delo, kakor ga je pa imelo v mirnem času. Država ne zahteva od nobenega stanu toliko vojnega dela, kakor od učiteljstva. Za našete ji storjene usluge pa brezskrbno plača, kako se pomeče to trpeče učiteljstvo z družinski člani vred k odprtim bovom.

Stanovska aprovizacija.

Paralelno z učiteljskimi prejemki se potegujejo naše organizacije tudi za ustanovitve učiteljskih aprovizacij. To je potrebno tembolj, ker nihče ne vé, kdaj bodo zopet v redne razmere. Naša beda je prišla do vrhunca, zakaj živi nečemo pod zemljo. Ali naj se ustanovi stanovska aprovizacija tako, kakor je ustanovljena »Vzajemna aprovizacijska zadruga v Gorici« (registrovana zadruga z omejeno zavezo), ali pa na način, kakor se snujejo na kranjskem po posameznih okrajih, je stvar krajevne potrebe. Kar je bolj praktičnega, tisto naj se udeleži.

Pri tej priliki opozarjam na besede nekoga vladnega svetnika, ki jih je izgovoril neki deputaciji: »Okrajni glavarji so predsedniki c. kr. okrajnih šolskih svetov, zato je njih prva dolžnost, da skrbé najprej za podrejeno učiteljstvo, saj prejemajo med vojno mesečno deset in deset tisočake za lajšanje gorja v svojem okraju«. Te aprovizacije naj poskrbe, da učiteljstvo v dovoljni izmeri zase in za svoje družinske člane, in sicer po znanih cenah mlevske izdelke, mast in vse življenske potrebščine, ki so pod državno zaporo.

Samopomoč.

Učiteljstvo nima pravih prijateljev, zato iščimo utelje in zaslombe v samopomoči. Zahtevamo potom vseh avstrijskih učiteljskih organizacij brez izjeme od vodilnih oseb ter od deželni in državnih poslancev, da se nam storjene krivice čimprej poravnajo.

Naša Zaveza naj dogovorno z »Zvezo slovenskega učiteljstva v Avstriji«, z »Deutsch-österreichischer Lehrerbundom« in s »Splošnim odborom naprednih avstrijskih učiteljskih Zvez«, kjer so združena nemška, laška, rumunska, poljska, češka, dalmatinska Zveza in naša Zveza, podvzame najenergičnejšo skupno akcijo, da pridemo v vseh kronovinah v najkrajšem času do enotnih učiteljskih prejemkov, kakor jih imajo državni uradniki od XI. činovnega razreda naprej kategorije B, v polni izmeri z vsemi stalnimi prejemki, vojnimi draginjskimi dokladi in enkratnimi nabavnimi prispevki. Čemu li za enotno študije in enako delo po raznih kronovinah v isti državi različne plače? Imejmo pa tudi samo enega gospodarja, ne pa za vsakim vogalom družega! Ali je ta gospodar dežela ali država, nam nič mari, o tem naj se dogovorita sama med seboj. Proč z odklovanjem, proč s prošnjami; na dan naj pridejo naše zahteve in le zahteve, ki so jasne, čiste in pravične! Naše gorje prehaja že v mučeništvo.

Vi voditelji naroda, Vi deželni in državni poslanci, Vi ste dolžni z nami vred pravično razrešiti to nujno nalogo, saj smo iz ljudstva, živimo med ljudstvom in delamo za ljudstvo.

Ljudska šola je po državnem šolskem zakonu državna naprava. Država. Ti si dolžna skrbeti za nas, saj smo Ti vzgojili najboljše državljane in najsmelejša bojevnik.

Oglašna zahteva vsega avstrijskega učiteljstva se združuje v mogočnem klicu: Država, dai nam danes naš vsakdanji kruh!

sta nameščena na isti šoli, plačata skupaj 48 K manj 16 K, torej 32 K, zato pa prejemata oba lista samo v enem izvodu.

Vsakemu članu sem poslal po tri položnice »Učiteljske gospodarske in kreditne zadruge v Celju«, da nakaže na našo društveno hranilno vlogo (hr. vl. 3) zgoraj navedeno članarino.

Do danes je nakazalo vsetno članarino 16 članov, deloma jo je nakazalo 29 članov, (reci: štirideset) pa še nič!!

Glasom delegacijskega sklepa Zveze slov. učiteljev in učiteljic na Štajerskem imamo plačati od letošnje vojnodraginjske doklade v »Zvezin« vojnopomožni zaklad po 1½%, ozir. 2%.

Do danes so se temu sklepu deloma odzvale šele 4 šole

Pikre, prav pikre besede mi silijo v pero. A ker mislim, da je za stvar bolje, ako se premagujem. Vas, cenjene članice in cenjeni člani, za zdaj prosim in pozivljam, da storite svojo dolžnost napram organizaciji, in sicer:

od naših prejemkov dne 1. oktobra, ko dobimo draginjsko doklado, izplačano deloma tudi zanazaj, plačajmo, ozir. doplačajmo vsi brez izjeme:

1. članarino po 24 K po položnici na »Zadruge«. Kdor je položnice založil, naj mi piše po drugo. Kdor plačuje »Učit. Tov.« in »Popotnika« ali enega izmed obeh ali prejšnjo članarino à 4 K po »Narodnem listu« ali na kak drug način, naj nakaže diferenco;

2. po poštni nakaznici pošljite na moj naslov vsetni prispevek za »Zavezino« vojnopomožni zaklad. Kdor v ta zaklad o priliki prve in druge zbirke ni nič dal, naj sedaj pošlje nekaj več;

3. sporočite mi s par vrsticami, da ste se odzvali in kako ste se odzvali temu pozivu.

Prihodnje zborovanje nameravam sklicati v novembru. Kateri dan? Kaj želite imeti na dnevnem redu? Spomnite se vprašalne skrinjice! Zmenite se! Oglašite se!

Franc Brinar, t. č. predsednik.

Učiteljsko društvo za pol. okraj Ljutomer je zborovalo dne 22. avgusta t. l. pri Sv. Juriju ob Ščavnici. Domači šolski vodja tov. Maurič je presrčno pozdravil navzoče, nakar je tov. predsednik, zahvaljujoč se domačemu učiteljstvu za prijazen sprejem, poudaril skupno zavodnost učiteljstva te šole in gornjeradgonskega okraja sploh, ki šteje v društvu največ članov. — Nato se je spominjal umrlega tov. Fr. Schneiderja, ki smo ga spremlili 12. maja v Ljutomeru k zadnjemu počitku. Težko ga bo pogrešalo naše društvo, zakaj vsledar je prišel med nas in prinesel v mirko zborovanje življenja. Izgubili smo z njim jako nadarjenega tovariša. Kot izvrsten pevec-baritonist je sodeloval pri vsaki narodni prireditvi in je kaj rad zahajal v družbo narodno zavednih Muropoljcev. Bodi mu lahka zemlja! Slava! Tov. Mauriču čestita k imenovanju za Sv. Peter. Dasi ga bo jurjevska šola težko pogrešala, vendar se moramo veseliti tega imenovanja vsi, ker vemo, da je mož kakor ustvarjen za to mesto. — Tudi tov. Fürst iskreno čestita k imenovanju za nadučitelja pri Sv. Duhu.

Za častno darilo tov. Herzu, Otterju in Mouscheinu se je nabralo 98 K. Tov. predsednik opozori na dopis v Učit. Tovaršu »Slovensko učiteljstvo za Jugoslovanstvo« od 9. VIII. 1918., št. 17. Proti takim neumestnim napadom bi se moralo energično nastopiti. —

Nato se je razpravljalo o Ganglovem in Fleretovem predlogu glede ustanovitve strokovnega tajništva Zaveze. Na predlog tov. Mauriča se je društvo izreklo za njega ustanovitev, toda le s pogojem, da se učiteljstvo s tem posebe ne obremenjuje. — Tov. Baukart je poročal o reformi učiteljske. Poudarjal je zlasti naše načelno stališče, ki odklanja z ozirom na našo zahtevo po enotni preuredbi šolstva vsak delni načrt. Poročevalec smatra prehodno reformo za brezpomembno, dokler ne pride čas za temeljito preureditev šolstva. Razvil se je daljši razgovor o vladnem načrtu in Fleretovih izpreminjalnih predlogih od točke do točke, ki jim je dodal poročevalec svoje opazke, ozir. predloge. — Delegatom za Zavezino zborovanje sta bila izvoljena tov. Maurič in tovarišica Cihava. — Z zanimanjem smo poslušali nato g. ravnatelja Cvahteta, ki nam je čital mašo v staroslovanskem jeziku, kakor jo je slišal v Baški na otoku Krku. Na željo nam je opisal tudi nekatere ondotne ljudske navade in običaje. —

Tov. Maurič in Fürst sta nabrala za spomenik tov. Kosiju 282 K 82 h. Na predlog tov. Mauriča se ta denar naloži v hranilnico, ker se za to ceno sedaj ne more kupiti primerne spomenika. —

Krai in čas prihodnjega zborovanja, se ni natančno določil.

Učiteljsko društvo za ormoški okraj je imelo v tekočem letu svoje tretje, jako dobro obiskano zborovanje dne 13. junija v Ormožu. Glavna točka dnevnega reda je bilo predavanje lehrerbundovega odposlanca tovariša nadučitelja Franca Mohnscheina. Najprej je govoril o osmem vojnem posojilu in navedel vzroke, zakaj se je štajersko učiteljstvo odločilo iti na delo tudi za to posojilo, ter podal navodila za uspešno propagando. Drugi del njegovega govora je vseboval različne aktualne stanovske zadeve. Sklenile so se v zadevi draginjskih doklad resolucije na ministrskega predsednika, namestnika, deželni odbor in državnega poslanca.

Za 8. avgust t. l. napovedano zborovanje ni bilo sklepčno, ker je bilo skrajno slabo vreme, zato se je preložilo na dan 22. avgusta. Tega dne je društvo ob popolni udeležbi zborovalo pri Sv. Miklavžu. Kot gosta sta bila navzoča tovariš šolski vodja Avgust Cajnko iz Žusma, ki se je po treh letih vrnil z bojišča, in ravnateljeva soproga gospa Kosijeva iz Središča.

Po presrčnem pozdravu se društveni predsednik tovariš nadučitelj Josip Rajšp spominja meseca julija t. l. umrlega našega častnega člana učitelja Simona Strenkla, ki je bil ustanovitelj in nepregoma 44 let član našega društva. Nazadnje je služboval v Središču, v pokolu pa živel v Zibiki na svojem posestvu, kjer je umrl. Blag mu spomin! Tovariša ravnatelja Kosija, ki je služboval s pokojnikom dolgo vrsto let na isti šoli, smo naprosili, da mu napiše v Učiteljskem Tovaršu posmrtnico.

V zadevi strokovnega tajništva se izreče društvo za Fleretov predlog. Društvo podaljša za nadaljnih deset let dosežanje jamstveno zavarovanje proti neugodam. Sklene se storiti korake, da dobi učiteljstvo ormoškega okraja svojo lastno aprovizacijo. Društvo predlaga Lehrerbundu, da naj se ta obrne na deželno oblačilnico v Gradcu z željo za izdatnejše upoštevanje in hitreje reševanje učiteljskih prošnji. Za delegata za Zavezino delegacijsko zborovanje v Ljubljani sta izvoljena tovariša Rajšp in Porekar, za namestnika tovariš Rosina. Prihodnje zborovanje bo meseca novembra ali decembra v Ormožu. Tovariš ravnatelj Kosi čestita v imenu društva nadučiteljema Rajšpu in Salamunu na odlikovanju za vojnim križcem za civilne zasluge.

Po zborovanju je bil obed v Simoničevi gostilnici, kjer smo bili s postrežbo in cenami tako zadovoljni, da moremo g. Simoniča drugim gostilničarjem postaviti v zgled. In vendar ta obrtnik tudi nima izgube!

Prišel je zadnji del dnevnega reda: pohod v Vrablovčak. Ob vročem popoldnevu, po zmerni strmini skozi sadovnjake in gozde, po travnikih, mimo skrbno obdelanih in rodnihi vinogradov smo prišli po polurnem pohodu k tovarišu, ki ima tukaj na Vrablovčaku vinograd. To posestvo je bilo nekako do leta 1820 lastnina najprej cisterjenzovcev, in ko je bil njihov red razpuščen, pa benediktincev. Prvi so za povzdigo kmetijstva, zlasti vinogradstva mnogo storili. Imeli so v tem pogledu izkušnje: za napravo vinogradov so izbirali najboljše leže. To svedoči tudi ta vinograd, ki daje kapljico, kakršne je treba iskati. Kotlina je to, v katero se solnce upre, tako da se niti čez noč ne ohladi. V vinogradnem posloju vidiš še ostanke kapele, kjer so maševali menihi; tu se nahajajo še njihove spisane mašne knjige. Ostanke oltarjev, svečnike itd. hrani deloma muzej profesorja Ferka v Ptuj, deloma muzej zgodovinskega društva v Mariboru.

Uživajoč gostoljubnost na zgodovinsko znamenitem kraju, smo za kratke urice pozabili bol in gorje vojnega časa. Hvala presrčna na tovariški gostoljubnosti!

Kranjske vesti.

—r— Učitelj z dežele razglašal v ljubljanskih dnevnikih ta-le poziv: Predsedniki vseh združenih učiteljskih organizacij na Kranjskem se pozivljejo, da skličejo za nedeljo dne 22. ali 29. t. m. izredne občne zbere, da se dogovorimo za nadaljno postopanje v slučaju, da se nam 1. oktobra draginjske doklade ne izplačajo. Člani organizacij naj se skličejo na tak kraj, kamor večina učiteljstva iz okraja najlažje pride. Pogovorimo se tudi glede naše potrebe. — Učitelj z dežele. Temu učitelju z dežele svetujemo, da naj ne ruši disciplin. Ako bo vsakdo hodil po svojih potih in dajal povelja na vse strane, pridemo zopet v one čase, ko je bilo kranjsko učiteljstvo popolnoma disorganizirano, tako da je vsak okraj, da celo učiteljstvo posameznih

Iz naše organizacije. Štajersko.

Zveza slovenskih učiteljev in učiteljic na Štajerskem. Okrajna učiteljska društva opozarjamo, naj ne pozabijo pozvati učiteljstva svojih okrajev, da poravna o priliki izplačila voj. draginjskih doklad članarino in prispevke v »Učitelj. voj. pomožni sklad po določenih odstotkih. Vsak tovariš, vsaka tovarišica zavedaj se svoje dolžnosti!

Vodstvo.

Učiteljsko društvo za celjski okraj. Naše učiteljsko društvo je pri letošnjem občnem zboru glasom § 6. svojih pravil določilo letno članarino na 24 K. Zato pa prejema vsak član »Učit. Tovarša« in »Popotnika« brezplačno. Učiteljski pari, oče in hči (sin), sestra in sestra (brat), ki

šol, vsak zase zastopal posebne svoje koristi, da nazadnje sami nismo vedeli, kaj hoče in zahteva skupno kranjsko učiteljsko. Kdo je pooblaščen? »učitelja z dežele«, da po svoji volji in iz svoje moči, ki mu je nihče ni dal, sklicuje shode vsega kranjskega učiteljskega? Ali bi ne bilo bolj prav, da bi se bil »učitelj z dežele« obrnil na »Deželno Slovensko učiteljsko društvo« v Ljubljani in ga pozval, da skliče okrajna učiteljska društva na posvetovanje. Prepričani smo, da bi bila naša deželna organizacija rade volje ustregla izraženi želji, ako bi se ji zdel umesten tak korak. Ali kaj pomisli »učitelj z dežele«, kdo naj izvede sklepe, ki jih bodo morebiti storile okrajne učiteljske organizacije? Povemo mu samo to, da kukavičjih jajec ne bomo več valili!

— **Iz ljudskošolske službe.** Za stalne učitelje oziroma učiteljice so imenovani: Ana Azmanova v Postojni, Julija Bantanova v Čatežu, Franciška Božičeva v Smarjeti, Ivana Čečeva v Podragi, Ivana Cerarjeva v Hrušici, Helena Černetova v Moravčah, Marija Gröbnerjeva v St. Rupertu, Angela Groznikova v Bukovščici, Alojzija Jegličeva v Dražgošah, Marija Jegličeva na dnevnem zavetišču IV. mestne deške ljudske šole v Ljubljani, Albina Jurčeva v Šmilhali pri Hrenovrtah, Ivana Kramaričeva v Ajdovcu, Marija Komarjeva v Vrbovem, Alojzija Komljančeva v Škocijani, Elizabeta Kopitarjeva v Zatičini, Mihaela Kosmačeva v Grahovem, Marija Lavrenčičeva v Lozicah, Albina Levstikova na Vrhniki, Angela Mandeljeva v Babinem polju, Alojzija Novakova v Sostreni, Stefanija Pavličeva v Toplicah pri Zagorju, Katarina Punčuhova v Spodnjem Logatcu, Gizela Sedlakova na Šenturski gori, Melanija Severjeva v Moravčah, Franciška Sušnikova v Iški vasi in Fran Škofic v Bojancih. Za nadučitelje so imenovani: Josip Jarh v Knežaku, Friderik Kovač v Zelenikah, Makso Kovačič v Sv. Križu pri Litiji, Ivan Ravhekar v St. Juriju pri Ljubljani, Rudolf Schiller v Črnomlju in Viktor Sotenšek na Brdu. Premješeni so nadučitelji: Vinko Roblek v St. Vid pri Vipavi, Karel Rostohar v Cerklje na Dolinskem in stalni učitelji oziroma učiteljice: Josip Adolf v Gorenici, Marija Bitenčeva na Srazredno deklško ljudsko šolo pri sv. Jakobu v Ljubljani, Franc Čuk Gornji Logatec, Jospina Javornikova na Jesenice, Leopoldina Kogejeva na Vojško, Leopoldina Kosova v Ledini, Klotilda Kunasova v Trzinu, Rozalija Mejakova v Mokronogu, Regina Okornova v Radeču pri Zidanem mostu, Felicita Poljšakova v Erzelu, Friderik Repovš na I. mestno deško ljudsko šolo v Ljubljani, Edvard Vidic v Reteču pri Škofji Loki in Jerica Žebre-Zenova na Bloke. Začasno so vpokojene učiteljice: Friderika Hafnerjeva, Franciška Močnik-Trpinčeva, Pavla Marinkova, Jospina Romih-Jermanova in Julija Jakličeva. Stalno sta vpokojena nadučitelja: Fran Ivanc v Kranju in Matija Bartelj v Semiču. Za suplente so imenovane učiteljice: Pavla Trefaltova v Banjaloki, Marija Stegujeva v Vremu, Ana Kodermanova v Novem mestu, Flora Krebeljeva v Vipavi, Karolina Vrhovca v Spodnjem Zemunu, Dora Bratovževa v Vipavi in Gabriela Rajerjeva v Spodnji Idriji; za začasno učiteljice so nameščene: Jospina Molik-ova na Blokah, Marija Kunčeva v Rovtuh, Franciška Kavčičeva v Spodnji Idriji in Jospina Ostermanova na deški ljudski šoli v Ribnici; za začasnega učitelja v Vipavi je imenovan Valentin Tomšič.

Splošni vestnik.

Važno za učitelje, ki so služili na zasebnih šolah s pravico javnosti. Tovarišem, ki so služili kedaj na zasebnih ljudskih šolah s pravico javnosti, pa so bili pozneje prevzeti v državno službo, naznanjam, da

Največja slovenska hranilnica!

MESTNA HRANILNICA LJUBLJANSKA

Ljubljana, Prešernova ulica št. 3.

je imela vlog koncem leta 1917 K 66,800.000.—
hipotečnih in občinskih posojil „ 27,000.000.—
rezervnega zaklada „ 2,000.000.—

Sprejema vloge vsak delavnik in jih obrestuje najvišje po

4%

večje in restalne vloge pa po dogovoru.

Hranilnica je pupilarno varna in stoji pod kontrolo

c. kr. deželne vlade.

Za varčevanje ima vpeljane lične domače hranilnike.

Posoja na zemljišča in poslopja na Kranjskem proti 5%,
izven Kranjske pa proti 5¼% obrestim in proti najmanj 1%
oziroma ¾% odplačevanju na dolg.

V podpiranje trgovcev in obrtnikov ima ustanovljeno
Kreditno društvo.

ima akcija iz leta 1911. in 1912 (zahteva vračunanja na zasebnih ljudskih šolah s pravico javnosti doslužene dobe za odmero starostnih doklad) pozitiven uspeh, ker je tržaško namestništvo že vstelo v nekem slučaju službovanje (na podlagi § 62 učiteljske službene pragmatike.) Kdor ima tako službeno dobo, naj se obrne na c. kr. deželno šolsko oblast. Ta uspeh je tem bolj razveseljujoč, ker so leta 1911. in 1912. razni činitelji prav dvomljivo sprejeli našo zahtevo, ko se je obravnavala pragmatika. Kake važnosti je ta pridobitev, se vidi, če pomislimo, da imajo nekateri kolegi na Češkem in v Šleziji po 11 in 19 let službene dobe na zasebnih šolah s pravico javnosti. Sedaj je ta čas veljaven, kakor oni na javnih šolah. Trda je bila kost, a vendar smo jo premagali.

J. Vrščaj.

Učiteljski aprovizaciji na pomoč! Že davno obljubljene draginjske doklade se bodo baje 1. oktobra vendar enkrat izplačale. Ali kaj pomaga, ako ne bomo mogli dobiti najpotrebnejših živil, ki so deloma omejena na karte, ona pa, ki bi jih lahko dobili iz okolič — so pod strogo zaporo. Zato prosimo merodajne kroge, naj pridejo naši aprovizaciji na pomoč, drugače ne bomo kos svoji nalogi in izstradani gotovo opešamo pri svojem trdopornem delu, ki se nam z novim šolskim letom še pomnoži! — Na deželi že še učitelji časih kaj dobi od dobrih sosedov, vse drugače je pa v mestu, kjer ni kmetov. Pričakujemo torej izdatne pomoči od vlade in magistrata, kar nam je bilo že tudi obljubljeno. Okrajna glavarstva pa tudi dobe naročila, da podpirajo učiteljske aprovizacije na deželi.

Kurent. Izšla je 3. številka »Kurenta« s sledečo vsebino: Damir Feigel: Soba št. 69. — Manica: Največji blagoslov. — Ferdo Plemić: Pravilice za odrasle. 4. V odseku za ljudski blagor. — Bahun: V aleji. — Jože Plot: Politika gospoda Matevža. — Vstreti vsakomur! Tudi mecen. Pozor na papirnato blago! Izpremenjene vrednote. Napačno razumel. Za naše gospodinjke. Nektarnost. — V prilogi: Njegova zadnja želja. Neverni Tomaž. Narobe svet. Pozna jo! Vedno »nobel«. — Listnica uredništva. — Slike Maksim Gaspari: Naši zvonovi. Homotije v Rusiji. — France Podrekar: Sedem kranjskih Svabov, ali »oj tebi Korošec«. — »Durchhalten!« — Arhi Smrekar: Razžaljeni berač. Slovenske titularne žene in neveste Madžarov. Gospod sodarski pomočnik v Jeseni 1918. »Kurent« velja do konca tekočega leta 10 K in se naročuje v upravnistvu »Kurenta« v Ljubljani, Stari trg 19.

Izdajatelj in odgovorni urednik:
Radivoj Korene.

Last in založba »Zaveze avstrijskega
jugoslovanskega učiteljskega«.
Tiska »Učiteljska tiskarna« v Ljubljani.

Knjigoveznica

Anton Janežič

Ljubljana

Florijanska ulica 14

se priporoča sl. šolskim vodstvom in gg. učiteljem za izvrševanje vseh v knjigoveško stroko spadajočih del.

Naš denarni zavod.

Geslo: Kar plodonosno naložim,
v pomoč le sebi podarim.

Hranilnica in posojilnica »Učiteljskega konvikta« v Ljubljani

registrirana zadruga z omejenim jamstvom.

Promet do 31. avgusta 1918 **K 113.737-43.**

Uradne ure: Vsak četrtek in vsako soboto od 1/2. do 1/2. ure popoldne.

Razpis dveh pisateljskih nagrad.

Podpisano vodstvo Zaveze avst. jugoslovanskega učiteljskega razpisuje dve pisateljski nagradi

po 500 K in 300 K

za dva najboljša mladinska spisa, ki izideta v IV. in V. zvezku »Jan Legove knjižnice«. — Eno in drugo pripovedno delo mora biti izvorno, primerno za otroško dobo od 12. do 14. leta ter mora obsegati 5 do 6 tiskanih pol (lahko tudi več.) Snov bodi vzeta iz slovenske zgodovine, par pa ni pogoj, temveč le želja.

Rokopise je poslati do dne 1. septembra 1918. l. na naslov podpisanega vodstva. Ime pisateljevo mora biti v zaprtem pismu. Geslo na tem pismu in ono na rokopisu se morata enako glasiti.

Rokopise oceni in prizna nagrado Časnikarski in književni odsek Zaveze.

Vodstvo Zaveze avstrijskega jugoslovanskega učiteljskega,

v Ljubljani, dne 1. avgusta 1918.

L. Jelenc, predsednik.

V. Ruš, tajnik.

Št. 1345/m. š. sv.

Razglas.

Šolsko leto 1918/1919 se prične na vseh mestnih ljudskih šolah ljubljanskih

dne 16. septembra 1918

s klicanjem sv. Duha in dne 17. septembra z rednim šolskim poukom.

Vpisavalo se bode v soboto dne 14. septembra in pa v nedeljo 15. septembra 1918 vselej od osmih do dvanajstih ur popoldne, in sicer:

Za I. in IV. mestno deško šolo v šolskem poslopju I. mestne deške šole v Koroškega ulici št. 19, za II. mestno deško šolo v šolskem poslopju te šole na Cojzovi cesti št. 3; za III. mestno deško šolo v šolskem poslopju na Erjavčevi cesti št. 21 v drugem nadstropju; za mestno nemško deško šolo v šolskem poslopju na Erjavčevi cesti št. 21 v prvem nadstropju; za mestno slovensko deklško šolo v šolskem poslopju na Sv. Jakoba trgu št. 1, za mestno nemško deklško šolo v šolskem poslopju na Erjavčevi cesti št. 21 pri tleh; za šišensko deško in za šišensko deklško osemrazrednico v šolskem poslopju na Galski cesti št. 242; za mestno trirazrednico na Barju v šolskem poslopju na Karlovinjski zemlji št. 40.

Otroci, ki ne stanujejo v Ljubljani, se v mestne šole načelno ne sprejemajo.

Vse podrobnosti pojasnjujejo šolska vodstva pri vpisavanju.

C. kr. mestni šolski svet v Ljubljani,
dne 2. septembra 1918.

Slovenska Šolska Matica

ima v svoji zalogi razen razprodanih »Letopisov«, I., II. in III. zv. — še vse do zdaj izišle knjige ter oddaja stalnim članom tudi prejšnje celotne letnike za navadno letnino 4 K; posamezne prejšnje knjige (snopiče itd.) dobivajo člani in učiteljskičniki za polovico prodajalne cene. Nečlani pa plačajo za posamezne prejšnje knjige določeno prodajalno ceno, ki je razvidna v »Pedagoškem Letopisu«.

Posebej je izdala in založila Slovenska Šolska Matica:

1. A. Črnič: Navodilo k I. zvezku »Razčunice za obče ljudske šole«. Cena 1 K.
2. Spominski list za učence in učenke, ki dobe Odpustnico. Cena 20 vin.
3. Kren-Bajželj: Javen telovadni nastop. Cena 60 vin.
4. Trunk-Dimnik: Staršem šolske mladine. Cena 2 vin.

Letnina za Slovensko Šolsko Matico znaša 4 K in se plača meseca januarja vsakega leta.

Velecenj, učiteljsko opozarjamo na zbirko pesmi, ki so izšle v »Učiteljski tiskarni«. To je lepa Engelbert Ganglova knjiga

„Moje obzorje“,

ki se dobiva po vseh knjigarnah, kakor tudi v »Učiteljski tiskarni«. Cena lično vezani knjigi je 3 K. Po pošti 20 h več.

Naj bi ne bilo učiteljice in ne učitelja, ki bi ne imel v svoji knjižnici te lepe knjige.